

Vergaderjaar 1991-1992

19 757

Wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering (anonieme verdachte)

Nr. 18

NADER GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

1 april 1992

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dan het wenselijk is het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering aan te vullen met enkele voorschriften omtrent verdachten die weigeren hun personalia bekend te maken;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Het Wetboek van Strafrecht wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 435, onder 4°, komt als volgt te luiden:

4°. hij die, door het bevoegd gezag naar zijn identiteitsgegevens gevraagd, een valse naam, voornaam, geboortedatum, geboorteplaats of woon- of verblijfplaats opgeeft.

ARTIKEL II

Het Wetboek van Strafvordering wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 52 wordt na het woord «voornamen» een komma en de woorden «geboortedatum, geboorteplaats» ingevoegd.

B. Na artikel 61 worden de nieuwe artikelen 61a tot en met 61c ingevoegd, luidende:

Artikel 61a

1. Een aangehouden verdachte kan, voor zover zulks voor de vaststelling van identiteit noodzakelijk is, op bevel van de officier van justitie of de hulpofficier, voor wie hij wordt geleid, of die zelf de verdachte heeft aangehouden, tijdens de ophouding voor verhoor of de ophouding ter identificatie aan maatregelen ter identificatie worden onderworpen.

2. Als maatregelen ter identificatie zijn toegelaten: het maken van fotografische opnamen, het nemen van vingerafdrukken en het nemen van lichaamsmaten.

Artikel 61b

1. Een verdachte, ten aanzien van wie een verdenking bestaat ter zake van een strafbaar feit waarvoor geen voorlopige hechtenis is toegelaten, kan ten einde te kunnen worden onderworpen aan maatregelen ter identificatie, als bedoeld in artikel 61a, tweede lid, op bevel van de officier van justitie of de hulpofficier, voor wie hij wordt geleid, of die zelf de verdachte heeft aangehouden, na afloop van de in artikel 61, tweede lid, bedoelde termijn nog gedurende ten hoogste zes uren worden opgehouden. Hierbij wordt de tijd tussen middernacht en negen uur voormiddags niet medegerekend.

2. Het bevel tot ophouding ter identificatie is gedagtekend en ondertekend.

3. Het bevel geeft een beknopte omschrijving van het strafbaar feit ten aanzien waarvan een verdenking bestaat en de feiten of omstandigheden, waarop de verdenking is gegrond.

4. De verdachte wordt in het bevel zo duidelijk mogelijk aangewezen.

5. Een afschrift van het bevel wordt hem onverwijld uitgereikt.

Artikel 61c

1. De bij of krachtens artikel 141 aangewezen ambtenaren alsmede bepaalde door Onze Minister van Justitie aangewezen categorieën van andere personen, met de opsporing van strafbare feiten belast, zijn bevoegd een staande gehouden of aangehouden verdachte aan zijn kleding te onderzoeken, alsmede voorwerpen die hij bij zich draagt of met zich mee voert te onderzoeken, een en ander voor zover zulks voor de vaststelling van zijn identiteit noodzakelijk is.

2. Zij mogen de bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, alleen in het openbaar uitoefenen, indien dit redelijkerwijs nodig is om wegmaking of beschadiging van voorwerpen, waaruit de identiteit van de verdachte zou kunnen blijken, te voorkomen.

3. In het geval, bedoeld in het tweede lid, maken zij steeds proces-verbaal op omtrent de omstandigheden waaronder en de wijze waarop zij de bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, hebben uitgeoefend en dragen zorg dat dit proces-verbaal aan de officier van justitie wordt gezonden.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,